

U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Víta Bičáka, JUDr. Romana Fialy, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Pavla Simona a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu**, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní příhrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Kolíně**, a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Kolíně pod sp. zn. 9 C 40/2010, o zaplacení 4671 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **Český inkasní kapitál, a. s.**, se sídlem v Praze 1, Václavské náměstí 808/66, IČ 27646751, zastoupený JUDr. Romanem Majerem, advokátem, se sídlem pobočky v Plzni, Úslavská 752/33, a žalovaná **M. D.**,

t a k t o :

- I. **Příslušný** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Kolíně pod sp. zn. 9 C 40/2010, o zaplacení částky 4671 Kč s příslušenstvím, co do částky 1241,80 Kč s příslušenstvím, **je soud.**
- II. Usnesení Okresního soudu v Kolíně ze dne 2. 3. 2010, čj. 9 C 40/2010-80, **se** co do částky 1241,80 Kč s příslušenstvím **zrušuje.**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným zvláštnímu senátu dne 29. 6. 2018 se Český telekomunikační úřad (dále jen „navrhovatel“) domáhal, aby zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb. rozhodl tvrzený kompetenční spor ve věci vedené u Okresního soudu v Kolíně pod sp. zn. 9 C 40/2010.

[2] Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

[3] Žalovaná uzavřela se společností Eurotel Praha, spol. s r. o. (předchůdkyně O2 Czech Republic, a. s.), smlouvu o poskytování telekomunikačních služeb, na jejímž základě žalovaná využívala služeb elektronických komunikací sítě Eurotel. Vzhledem k tomu, že žalovaná neuhradila cenu za poskytované a vyúčtované služby v celkové výši 4671 Kč, podala žalobkyně (na kterou uvedenou pohledávku smluvně převedla společnost Telefónica O2 Czech Republic, a. s., jako právní nástupce společnosti Eurotel Praha, spol.

s r. o.) u Okresního soudu v Hradci Králové návrh na vydání platebního rozkazu, kterým se domáhala, aby byla žalované uložena povinnost zaplatit částku 4671 Kč s příslušenstvím a náhradu nákladů řízení.

[4] Okresní soud v Hradci Králové návrhu vyhověl a vydal platební rozkaz, který byl následně zrušen, neboť se jej nepodařilo žalované doručit do vlastních rukou. Usnesením ze dne 31. 7. 2009, čj. 10 C 33/2009-70, vyslovil Okresní soud v Hradci Králové svou místní nepřislušnost (výrok I) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Okresnímu soudu v Kolíně (výrok II).

[5] Usnesením Okresního soudu v Kolíně ze dne 2. 3. 2010, čj. 9 C 40/2010-80, bylo rozhodnuto, že se řízení zastavuje (výrok I), žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II), po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok III) a po právní moci usnesení bude žalobkyni vrácen zaplacený soudní poplatek ve výši 600 Kč (výrok IV).

[6] Okresní soud v Kolíně uvedl, že se v daném případě jedná o spor týkající se povinnosti zaplatit za poskytnutou telekomunikační službu cenu dle § 64 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), a to mezi žalovanou jako uživatelem a žalobkyní, již byla pohledávka postoupena společností Telefónica O2 Czech Republic, a. s., tedy osobou poskytující telekomunikační činnost dle § 7 zákona o elektronických komunikacích. V daném případě není dle soudu (s odkazem na usnesení zvláštního senátu ze dne 29. 1. 2010, č. j. Konf 105/2009-12) podstatné, že žalobkyně v daném případě není přímo osoba vykonávající telekomunikační činnost. Rozhodující je, že pravomoc Českého telekomunikačního úřadu rozhodovat ve sporu zde byla v okamžiku vzniku závazku, o který v řízení jde. Není možné, aby pouhá změna v osobě věřitele, ke které došlo postoupením pohledávky, byla určující pro to, který státní orgán má pravomoc k rozhodování sporu týkajícího se tohoto závazkového vztahu, aniž by se na charakteru, podstatě a právním důvodu vzniku závazku cokoliv změnilo. V opačném případě by totiž to, zda je dána pravomoc soudu či Českého telekomunikačního úřadu, záviselo na tom, zda došlo či nedošlo k postoupení pohledávky osoby vykonávající telekomunikační činnost, přičemž k postoupení pohledávky by samozřejmě mohlo dojít nejen před zahájením řízení, ale i v jeho průběhu, a v takových řízeních by nebylo možno pokračovat, neboť nedostatek pravomoci je neodstranitelnou podmínkou řízení. Na základě uvedeného tak dospěl soud k závěru, že v projednání a rozhodnutí dané věci brání nedostatek podmínky řízení (nedostatek pravomoci soudu), který nelze odstranit.

[7] Navrhovatel v návrhu na řešení negativního kompetenčního sporu uvedl, že odmítá svou kompetenci k rozhodnutí sporu o částku 1241,80 Kč s příslušenstvím za poskytnuté služby obsahu sestávající z částek 124,26 Kč, 457,22 Kč (audiotextové služby), 21,42 Kč (Eurotel asistent), 10,35 Kč, 9,52 Kč (objednané textové služby) a 619,03 Kč (Premium SMS). Uvedené položky byly vyúčtovány fakturami č. 1760065043 a č. 1560180571. Navrhovatel poukázal na § 108 odst. 1 písm. g) a § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, podle nichž je povolán rozhodovat spory mezi osobou vykonávající komunikační činnost na straně jedné a účastníkem, popřípadě uživatelem na straně druhé, na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených

tímto zákonem nebo na jeho základě; do této kategorie spadají i spory o úhradu za poskytnutou službu elektronických komunikací (§ 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích). Z § 2 písm. a), b) a n) zákona o elektronických komunikacích navrhopatel dovozuje, že jeho pravomoc je dána v případě sporu o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací (eventuálně o ujednáních na ně úzce navazujících), nárok z titulu ceny za služby obsahu však dle navrhopatele takovým ujednáním není, neboť se jedná o objednávku vůči třetí straně na poskytnutí služby nabízející obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací poskytovatele služeb elektronických komunikací. Na základě uvedeného má navrhopatel za to, že není příslušným orgánem k rozhodnutí daného sporu, neboť se nejedná o cenu za službu elektronických komunikací ve smyslu zákona o elektronických komunikacích.

[8] Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním orgánem a soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

[9] Podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb. je negativním kompetenčním sporem spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků. V nyní rozhodované věci popřeli svou pravomoc Okresní soud v Kolíně i navrhopatel, jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona č. 131/2002 Sb.

[10] Problematikou služeb obsahu (tzv. služeb třetích stran) a příslušností soudů rozhodovat nároky, které se jich týkají, se zvláštní senát již několikrát zabýval. Tato judikatura je přitom konstantní a zvláštní senát nemá důvod se od ní nyní odchýlit, a proto na ni na tomto místě odkazuje (viz usnesení ze dne 31. 5. 2010, čj. Konf 99/2009-7 („operátorské/audiotextové služby“), ze dne 30. 11. 2011, čj. Konf 79/2011-16, a ze dne 11. 6. 2012, čj. Konf 11/2012-14 („Premium SMS“), ze dne 3. 3. 2017, čj. Konf 8/2016-13 („Eurotel Asistent“), a ze dne 19. 6. 2018, čj. Konf 8/2018-14 (*uvítací melodie*). V citovaných rozhodnutích zvláštní senát uvedl, že jde o služby, které neposkytuje telekomunikační operátor, ale jeho smluvní partneři. Lze proto konstatovat, že výše uvedené vyúčtované služby neposkytla žalované společnost Eurotel Praha, spol. s r. o., ale prostřednictvím své sítě elektronických komunikací pouze umožnila (zpřístupnila) žalované užívání služeb smluvních partnerů. Zvláštní senát tedy shledal, že předmětné služby poskytnuté žalované, označované též jako „služby třetích stran“, nejsou dle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích službami elektronických komunikací. Spor o zaplacení ceny za takové služby pak není sporem o plnění povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě. Zákon v této věci nesvěřuje rozhodování Českému telekomunikačnímu úřadu, nýbrž je tu založena obecná pravomoc soudu o věci rozhodnout (§ 7 odst. 1 o. s. ř.), a proto zvláštní senát rozhodl, jak je uvedeno ve výroku I.

[11] Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona o některých kompetenčních sporech zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Zvláštní senát proto výrokem II. zrušil usnesení Okresního soudu v Kolíně ze dne 2. 3. 2010, čj. 9 C 40/2010-80, co do částky 1241,80 Kč s příslušenstvím. V tomto rozsahu tak byla odstraněna překážka věci rozhodnuté.

[12] Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Okresní soud v Kolíně bude tedy dále pokračovat v řízení vedeném pod sp. zn. 9 C 40/2010, v rozsahu, v jakém bylo jeho rozhodnutí zrušeno.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 15. ledna 2019

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu